

Halászzati Lapok

A Magyar
Mezőgazdaság
melléklete

XIV. évfolyam

2013
május

A Magyar Haltermelők és Halászzati Vízterület-hasznosítók Szövetsége
információs és marketing hírlevele

SZERKESZTI: Szerkesztő Bizottság • FELELŐS SZERKESZTŐ: Hajtun György
E LAPSZÁMUNK A VIDÉKFEJLESZTÉSI MINISZTERIUM TÁMOGATÁSÁVAL KÉSZÜLT

A Szabolcsi Halászzati Kft. egy jó halgazdaság

Az utóbbi években a halászzatoknak is egyre nagyobb gondot okoz az időjárás rapszodikussága. Az idei április is a szeszélyes arcát mutatta, hiszen sok helyen megáradtak a folyók, elfoglalva ártereiket, s ez a halállomány helyzetét is meghatározta. Ha sok a víz, az is baj, ha kevés, az még nagyobb baj. Radóczy János, a Szabolcsi Halászzati Kft. ügyvezető igazgatója is úgy vélekedett, hogy az idei tél nehéz napokat okozott a halgazdaságban, mivel a téli hónapok nagy részében nem volt elegendő víz a telelőtavakban. Márpedig víz nélkül igen nehéz a haltermeléssel foglalkozni. A tavaszi áradás már más problémákkal szembesíti a halászzatokat.

Egy szörnyű aszályos év után sokat kellett gondolkodni azon, hogy ha nem lesz víz, akkor mit kezdjenek a hallal, a tavakkal. A legjobb az lett volna, ha el tudják adni a piacos méretű halat, de karácsony előtt a megszokottnál jóval kevesebb halat igényelt a piac, kezdte mondandóját az igazgató. Az esőisten sem hallotta meg a fohászt időben, csak január-februárban jutott a hal némi friss vízhez. A zordabb időjárás elmúltával aztán az is kiderült, hogy a piacnak mégiscsak szüksége van a szabolcsi halra, s – igaz, jelentős árengedménnyel, de – túladtak a halon. Ahogy az igazgató fogalmazott: eddigi pályafutásának a legkevésbé sikeres tranzakciója volt az év eleji haleladás.

A tavasz azonban új lendületet adott a cégnek, hiszen mód nyílik egy újonnan vásárolt tó beüzemelésére. A Tiszavasváriban lévő tóegység 114 hektáros, s itt az 1–2–3 nyaras pontyokat nevelik, tartják. A kemecsei keltetőből ide is jut elegendő tenyészanyag, mint a cég összességében több, mint 600 hektárnyi tógazdaságába. Arra is lehetőség nyílik, hogy a ragadozó halivadékot a természetes vizekbe telepítsék, így teljesítik a telepítési kötelezettségeiket is. Az átlagon felüliesen sikeres keltetések ivadéka szintén a természetes vizekbe kerülnek. Az idén a csukakeltetés sikerült átlagon felül, ami azért jó hír, mert a Bodrogba és a holtágakba, ahol a csuka jól érzi

Radóczy János: nálunk a horgászzati tevékenység is sikeres

magát, bőven jut ivadék. A Bodrog főmedrében pedig a süllő is szép számban jelen van, a horgászzatok legnagyobb öröme.

A cégnek sikeres a horgászzatási tevékenysége. Évente több ezer éves területi engedélyt adnak el a Tisza és a Bodrog azon szakaszaira és a hozzájuk tartozó holtágakra, amelyek a Szabolcsi Halászzati Kft. kezelésében vannak. Másfél évtizede működik az a horgászzati egyesület is, amelynek az elnöke az igazgató, s amelynek 4500 tagja van. A készülő új halászzati törvénnyel kapcsolat-

Tartalom:

Új vízállat-egészségörök a halak egészségvédelmének szolgálatában	3
Nem fújni kell egymásra, hanem együtt evezni	4
Ráckeveén a halórzés több, mint a hal őrzése	6

ban Radóczy János azt mondja, hogy nincs másról szó, mint a horgászzati egyesületi, illetve szövetségi vezetők spekulációjáról a tekintetben, hogy ők szerezhessek meg a természetes vizek kezelői jogát. Ebből valószínűleg különleges hasznót remélnék. Ez a törekvés persze nem fog megjelenni az új törvényben, de amögött, hogy a halászzatok jelenléte ellen tiltakoznak a természetes vizeken, ez a szándék húzódik. Ha a halászzatokat úgymond „letakarítják” a természetes vizekről, annak ezer és ezer veszélye van, hangsúlyozta Radóczy János, majd hozzátette: szerinte a törvény alkotói is tudják, hogyha ez az állapot bekövetkezne, abból semmi jó nem sülné ki. Tudniillik a természetes vizek halpótlásához a halgazdaságok saját maguk állítják elő a halat. A horgászzatok csak venni tudnák a telepítendő halat, amennyiben valaki azt elő tudja állítani. Ezzel olyan bizonytalansági tényező iktatódná be, melynek kivédése enyhén szólva is csak esetleges. Ha a horgászzati egyesületek, szövetségek felosztják egymás között a vizeket, akkor a területi engedélyek ára a jelenlegi 3100 hektárnyi horgászzati területen akár a többszörösére is nőhet, és nem fejlődik a horgászzaturizmus, hogyha minden kisebb vízterületért újra fizetni kell a horgászzatoknak. Márpedig a horgászzatok többsége nem gazdag, sokan így is nehezen fizetik ki az egyéves területi engedély árát.

Radóczy János szerint nem csak a horgászzatok, hanem a horgászzati egyesületek is egyre szegényebbek, ami például az esetleges telepítési kötelezettség teljesítését teszi kilátástalanabbá. Nem véletlen, hogy Radóczy János azt is megfogalmazta, hogy szerinte nincs szükség ezekre a horgászzati egyesületekre, mert a többségük nem tudja ellátni a feladatát. A tagdíj beszédésén, adminisztr-

(Folytatás a 2. oldalon)

(Folytatás az 1. oldalról)

rálásán, elköltésén kívül mást nem igen tesznek a horgászok érdekében. Radóczy János a saját egyesületével kapcsolatban – a kérdést megelőzve – azt hangsúlyozta, hogy azért tömörült a 4500 horgász ebbe az egyesületbe, ahová minimális tagdíjat kell fizetniük, hogy a törvényi kötelezettségnek eleget tegyenek. A törvény ugyanis egyesületi tagsághoz köti az állami horgászjegy kiváltását, ezáltal a horgászati tevékenységet. Radóczy János nem érti, miért kell ilyen köttöttséget fenntartani, és miért kell a horgászokat tagságra kötelezni, hisz minden más, az egyesületi törvény alapján szerveződött tömörülés az önkéntesség elvét tartja szem előtt. Radóczy János szerint az új törvénytervezetben a halászokra megfogalmazott szigorítások elegendőek ahhoz, hogy a természetes vizeken jelenleg uralkodó állapotokat megváltoztassák. Ez legyen elég a horgásztársadalomnak is, és jó volna, ha a horgászoknak nem a halász lenne az ellen-ségük.

Ami a cég tevékenységét illeti, Radóczy János elmondta, hogy a kihelyezések már megtörténtek, a szervesstratégia kiszállítása folyamatban van, s arra várnak, hogy a víz-átlag hőmérséklete elérje a 13–15 fokot, hogy a tavak trágyázását megkezdjék (a beszélgetés április 13-án zajlott, azóta már biztos, hogy az előkészítő munkálatokat befejezték). A raktárban már rendelkezésre áll az éves takarmányszükséglet gazdasági abrak formájában, így az etetés nem fog gondot okozni. A halásznak egész évben akad bőven tennivalója, még akkor is, ha nem a hallal kell foglalkozniuk, hanem a vizek őrzésével, levegőztetésével, partrendezéssel és megannyi technológiai feladat elvégzésével.

A Szabolcsi Halászati Közös Vállalat megalakulása után hat évig úgy működött, hogy az alapítók elvitték a nyereséget. A kft. megalakítása egyfajta menekülés volt ebből a tarthatatlan helyzetből: a kft.-be bekerültek a korábbi tulajdonos cégek vezetői is, akik azonban már úgy döntöttek, hogy az eredményt nem osztják fel, hanem visszaforgathatják a cég fejlesztésére, a termelés

Ártéri halmentés

finanszírozására. Amikor megnyíltak az uniós csatornák, akkor a kft. már 240 millió forint tartalékkal rendelkezett, amire lehetett hitelezést, fejlesztést alapozni. A támogatások kihasználásával évről évre fejlesztettek, létrehoztak tárolókapacitásokat, tőrekonstrukciókat hajtottak végre, kiépítettek új telelő-nevelő rendszereket, feldolgozót, keltetőt, gépjárműveket, tavakat vásároltak, így elérték egy nagygazdaság méreteit. Radóczy János büszke arra, hogy amióta a kft. megalakult, azóta mindig pontosan fizettek a beszállítóknak, s nem volt likviditási problémájuk. A stabil gazdálkodásnak köszönhetően a cég megítélése igen jó, viszonylag könnyen jutnak hitelhez. Az elmúlt lassan harminc év alatt elérték azt, amit a kft. megalakításakor célul tűztek ki: fizetőképes, erős céggé fejlődött a kft.

Radóczy János arra is büszke lehet, hogy ma már inkább családi vállalkozássá alakult a cég. A tulajdon 60 százaléka van az ő kezében, amit a két fia, Radóczy János és Gábor örököl. S nem csak örökölnék, hanem itt is dolgoznak a cégnél, így formálódik a családi halászdinasztia. Pedig, Radóczy János hangsúlyozza, hogy őt nem „ladikban csinálták”, de azt tudja, hogy ha valakit egyszer megfúj a halászat szele, attól

az érzéstől többet nem tud szabadulni. A természet, a táj szépsége, a kellemes környezet kárpótolja a problémákat, s Radóczy János és fiai úgy döntöttek, hogy a halászatból akarnak megélni. Radóczy János úgy fogalmaz, hogy mind a fiaival, mind a 35–40 munkatársával elégedett, mert szeretnek itt dolgozni az emberek: a fluktuáció kicsi, s a gazdaság egyben van. Béreik a piachoz igazodnak, nem a minimálbérhez. Az eredmények alapján kimondhatjuk, hogy a Szabolcsi Halászati Kft. egy jó halgazdaság.

Az érdekképviselői munkával kapcsolatban Radóczy János kifejtette, hogy már két szövetség is létezik, de a termelők, akik a szövetségeket létrehozták, mégsem tudnak abba a helyzetbe kerülni, amire szükségük volna. Tudniillik el kellene érni, hogy azok a támogatási intézkedések, amelyekből kihagyják a halászságot, végre a halászokra is kiterjedjenek. El kellene érni azt is, hogy ha egy intézkedés nagy nehezen megszületik (például a téli vízre vonatkozóan), akkor azt végre is lehessen hajtani. Ilyen erős érdekképviselői szervezet ma nem létezik, sőt, amikor kettévált az eredeti szövetség, célkitűzéseikben más-más prioritások jelentkeztek, az ágazat érdekérvényesítő képessége azonban nem javult ezáltal. A nagy különbség az, hogy az egyik 3, a másik 30 egységből gazdálkodik, a szolgáltatásban azonban ez nem jelenik meg. A két szövetségnek kutya kötelessége volna olyan helyzetbe hoznia magát, hogy a problémákat megoldják. Nyakunkon az új halászati törvény, lejárnak a halászati jogra vonatkozó időszakok, s Radóczy János nem látja, a szövetség hogyan segíti őt ahhoz, hogy az új pályázaton eséllyel indulhasson a jelenleg az ő kezelésében lévő természetes vizekért. Azokért a vizekért, amelyekért igen sokat tett, és sokat beruházott azért, hogy a horgászok jól érezzék magukat, a víz versenyképessége megmaradjon. Radóczy János egyébként úgy véli, hogy a halászat kis ágazat ahhoz, hogy két szövetség is eredményesen végezzen érdekvédelmi tevékenységet.

H. Gy.

Halászati beruházásokra 860 milliós támogatás

Az Európai Halászati Alap (EHA), valamint a nemzeti társfinanszírozás keretéből összesen mintegy 860 millió forint támogatás odaítéléséről döntött a Vidékfejlesztési Minisztérium. Halászati beruházásokra 25 kérelmező kap ebből az összegből.

A Vidékfejlesztési Minisztérium irányításával megvalósított, 2007–2013 évekre szóló Halászati Operatív Program a hazai haltermelés és halászat támogatását, fejlesztését célozza az Európai Halászati Alap átlátható, hatékony és szabályos felhasználásával. A program célkitűzései között szerepel az egészséges, megbízható forrásból

származó hazai haltermékek előállításának támogatása, az akvakultúra fejlesztése, a lakosság halfogyasztásának növelése, valamint a fogyasztók ellátása jó minőségű haltermékekkel.

A fenntartható, forráshatékony és versenyképes halgazdálkodás elősegítése kiemelt jelentőségű az Európai Unióban. E cél eléréséhez nyújt segítséget az unió által létrehozott Európai Halászati Alap, mely a Halászati Operatív Program keretein belül 34,8 millió euró támogatást biztosít a magyar halászat korszerűsítéséhez és versenyképességének javításához. (VM Sajtóiroda)

Új víziállat-egészségőrök a halak egészségvédelmének szolgálatában

A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal Állategészségügyi és Állatvédelmi Igazgatósága, a Magyar Haltermelők és Halászati Vízterület-hasznosítók Szövetsége (MAHAL) és a Szent István Egyetem Halászati és Horgászati Szakkollégium közreműködésével képesítő víziállat-egészségügyi tanfolyamot szervezett 2013. február 27-én a Szent István Egyetem, gödöllői „B” Kollégiuma Gorka termében. A képzés célja a résztvevők víziállat-egészségügyi ismereteinek bővítése volt annak érdekében, hogy a víziállat-egészségügyi felügyeleti feladatokat megfelelő képzéssel rendelkező víziállat-egészségőrök láthassák el.

Az Európai Tanács 2006/88. irányelvét a tenyésztett víziállatokra és az azokból származó termékekre vonatkozó állat-egészségügyi követelményekről és a víziállatokban előforduló egyes betegségek megelőzéséről és az azok elleni védekezésről szóló 127/2008. (IX. 29.) FVM-rendelet (továbbiakban: Rendelet) ültette át a magyar jogrendbe, amely jogszabály már 2008. október 8-tól hatályos. A korábbi jogi előírásokhoz képest számos változást hozott az új rendelet, amelyek gyakorlati alkalmazásával kapcsolatban mind a mai napig felmerülnek kérdések. Ezért a tanfolyam mellett, hogy új víziállat-egészségőröket képezett, lehetőséget adott az eltérő jogi értelmezések tisztázására is.

A Rendelet teremtette meg a lehetőségét annak, hogy bizonyos víziállat-egészségügyi feladatokat a korábban nem létező, ún. képesített víziállat-egészségőrök lássanak el. A Rendelet 10. § (2) bekezdése alapján képesített víziállat-egészségőr az lehet, aki (1) szolgáltató állatorvos, vagy (2) halászati szaküzem-mérnök, halászati szakmérnök vagy okleveles halászati mérnök képesítéssel rendelkezik, vagy (3) halászati témában dr. univ. PhD vagy kandidátusi fokozatot szerzett, vagy (4) agrármérnök képesítéssel és tízéves, halászati munkakörben eltöltött, igazolt szakmai gyakorlattal rendelkezik és a NÉBIH által szervezett képesítő víziállat-egészségügyi tanfolyam elvégzését követően eredményes vizsgát tett. A február 27-én szervezett víziállat-egészségügyi tanfolyam és vizsga a víziállat-egészségőr képesítés megszerzését szolgálta annak a 34 résztvevőnek, akiknek kétharmada halászati mérnök, agrármérnök volt. Ez a tanfolyam immár az ötödik volt a sorban, a 2009-ben és 2010-ben két alkalommal Sáregres-Rétimajorban, egyszer-egyszer Szarvason, illetve Budapesten tartott képzés után, amelyeken összesen több mint 200 szakember tett sikeres vizsgát és szerzett oklevelet.

Ez a kurzus is a már hagyományosnak mondható szerkezetben zajlott le, vagyis dr.

Orosz Sándor igazgató köszöntője után dr. Osvári László tanszékvezető egyetemi docens tartott előadást a víziállatok betegségei megelőzésének és leküzdésének igazgatási szabályairól, különös tekintettel a koi-herpeszvírus (KHV) betegségre, mivel hazánkban az EU által jóváhagyott felügyeleti programot (a Bizottság 2009/177/EC határozata) folytatunk a mentesség elérésére. Az általános betegségmegelőzési és -leküzdési állat-egészségügyi szabályok mellett a KHV betegség felügyeleti programjának részletes előírásai, így a halgazdaságokból és vadvizekből történő évi egyszeri, tavaszi (kivéve az országghatár mentén, a 20 km-es pufferezónába eső halgazdaságok, ahol évente kétszeri) kötelező mintavétel és a laborvizsgálat is ismertetésre került. Mivel Magyarország a Bizottság 2010/221/EU határozata alapján mentes a pontyok tavaszi viraemiájától (SVC) is, ezért ennek bizonyítására a beküldött mintákból az SVC-vizsgálatokat is kötelezően el kell végezni.

A jog útvesztői után dr. Csaba György, a szakmában mindenki által jól ismert halegészségügyi szakember több évtizedes gyakorlati tapasztalata és fotóanyagai segítségével átfogó, ugyanakkor naprakész előadásokat tartott a különböző, hazánkban előforduló bakteriális, vírusos, parazitás és tartási hibákból eredő halbetegségekről, külön részletezve a KHV-t, SVC-t és az utóbbi időben gyakrabban előforduló rendellenességeket. Az elhangzottak üledését a MAHAL által biztosított finom ebéd segítette a Gorka terem melletti ebédlőben, majd következett a tesztírás, amely akadályon mindenki sikeresen túljutott. A zárzó ismét dr. Orosz Sándoré volt, aki azt a kérdést válaszolta meg, hogy mire jogosít a tanfolyam és az eredményes vizsga.

A képesített víziállat-egészségőrök feladatai közé a Rendelet által valamennyi halgazdaságban kötelezően előírt, a tenyésztés típusának megfelelő, kockázatalapú állat-egészségügyi felügyelet ellátása, valamint tenyésztésre és továbbtartásra történő, belföldi élőhal szállítás esetén az előzetes helyszíni

szemle elvégzése és a halak megfelelő egészségi állapotáról szóló, szükséges írásbeli igazolás kiadása tartozik. Emellett a képesített víziállat-egészségőrnek lehetősége van karantén-letésmények irányítási feladatait is ellátni, amennyiben ilyen jellegű megkeresés érkezik hozzá.

Ezek közül a feladatok közül a víziállat-egészségőrök közreműködésére leggyakrabban a továbbtartásra és tenyésztésre szánt halak belföldi szállításakor van szükség, mivel írásban igazolnia kell (ehhez rendelkezésre áll egy MAHAL által kiadott és a NÉBIH által elfogadott formanyomtatvány), hogy az állatok (1) betegségre mutató elváltozást nem mutatnak, (2) olyan gazdaságból származnak, ahol nem áll fenn ismeretlen eredetű, megnövekedett arányú elhullás és (3) tudomása szerint állományában a KVH és az SVC vírusát nem mutatták ki és nem állapították meg az ezen kórokozók által okozott betegséget. Emellett fogékony fajok esetében a szállítólevélhez csatolnia kell a KHV betegség és az SVC kimutatására irányuló, a nemzeti referencialaboratórium által a víziállat-tenyésztő vállalkozás költségére egy éven belül elvégzett diagnosztikai vizsgálatok negatív eredményét tartalmazó dokumentumnak az általa aláírt másolatát. Ezekre a fokozott megelőző intézkedésekre a KHV-felügyeleti programunk és az SVC-mentességünk miatt van szükség, tehát a víziállat-egészségőrök felelőssége nagy. (Csak a teljesség kedvéért, másik uniós tagállamba történő, tenyésztési vagy állománypótlási célú szállítás esetén a Rendelet 15. § (4) bekezdése alapján a hatósági állatorvosnak értesítést kell küldenie az állat-egészségügyi hatóságokat összekötő számítógépes hálózaton (TRACES) keresztül a fogadó ország illetékes állat-egészségügyi hatóságának, vagyis a helyszíni szemlélt ilyenkor ő végzi, és ez alapján állítja ki az EU-n belüli szállításához szükséges bizonyítványokat.)

A gödöllői tanfolyam a szakmai ismeretek leporolása mellett remek alkalmat adott az ország minden tájáról érkező szakemberek közötti közvetlen véleménycserére és a régi kapcsolatok felelevenítésére is. A rendezvény megszervezésért, az adminisztráció zavartalan lebonyolításért nagy köszönet illeti a NÉBIH Állategészségügyi és Állatvédelmi Igazgatóságát, a MAHAL-t és a Szie Halászati és Horgászati Szakkollégiumát. A képzés iránt továbbra is mutatkozik érdeklődés, és amennyiben elegendő számú jelentkező összegyűlik, akkor idén még Szarvason megrendezésre kerül egy újabb, immáron a hatodik kurzus.

O. L.

Nem fújni kell egymásra, hanem együtt evezni

A balatonszárszói Nádfedeles horgászto partja április 20-án zsúfolásig megtelt. A IX. Médiakupa meghívásos horgászversenyét a Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. azoknak a média-munkatársaknak rendezi, akikkel a cég munkakapcsolatot tart. Coubertain báró, az olimpiai mozgalom atyja szavai itt is érvényesek: nem az eredmény, hanem a részvétel a fontos. Olyannyira, hogy aki tehet, a családját is elhozta, így gyorsan hozzá lehetett szokni a gyermekzsivajhoz. Füstös Gábor vezérigazgató is beszállt a versenybe, de házigazdához méltó sportszerűséggel nem szólt bele a helyezésekbe. Mondhatnánk azt is, hogy még egy kapása sem volt, így viszont jutott ideje a relaxálásra. S arra is, hogy beszélgessünk.

• **Vezérigazgató úr, ez a verseny immár hagyomány a cég életében, hiszen kilencedik éve, hogy megrendezik. Az viszont nem hagyomány, hogy a cég első embere is leül a partra horgászni, s beszáll a versenybe.**

– Ez hobbi, hiszen ha tehetem – sajnos, egyre kevesebbet – akkor én is horgászom. De gondolj bele, ha véletlenül sok halat fog a csapat és díjazott helyre futunk be, akkor az illem azt diktálja, hogy a díjról lemondjunk. Ha keveset fogunk, akkor versenyeztünk. Így a mai napon azt mondhatom, hogy versenyeztünk, és sikerült a vert mezőnyben végeznünk, ahogy ezt illik is tennünk.

• **Pedig van hal a tóban, mert lassan húsz éve nem halásztátok le...**

– Egész pontosan 18 éve nem halásztunk ezen a tavon, sőt, folyamatosan telepítjük, jó a tó életközössége, van benne tápanyag. S nagy méretű halakat is telepítünk ide, mert szeretnénk itt egy olyan horgásztavat létrehozni, ahová akár a bojlis horgászok is szívesen járnak. A cégnek három horgásztava van, a töreki, a szárszói és a buzsáki. Ezek között a legkisebb a buzsáki, amely alig egy hektár. Ide azok a horgászok várjuk leginkább, aki haza is viszi a kifogott halat. Ide ennek megfelelően telepítünk is. A szárszói tóba öt kilogramm feletti pontyokat is tettünk, amelyet elvinni tilos, de remek sportélményt nyújt a fásasztásuk. A töreki tavunk pedig a kettő közötti állapotot tükrözi: ott kevesebb a nagy hal, de bőven akad elvihető méretű.

• **Kik jönnek horgászni a három tóra? Kérdezem ezt azért, mert ott van a Balaton, amely Közép-Európa legnagyobb állóvize, s amelyben mostanra már jelentősen megnőtt a vízszint is.**

– Így igaz, a vízszint 120 centiméter fölötti, s lehet, hogy mire a cikk megjelenik,

FOTÓ: HAJTUN GYÖRGY

Füstös Gábor: Az ökológiai halgazdálkodást mi már gyakoroljuk

addigra megnyitják a Sió-zsilipeket is, hogy engedjenek a vízből. Nem tudnak mást tenni a vízügyesek, mert egy erőteljes keleti szélnél átlendül a tó, a víz elindul, mozog. Azért kell a horgászto-rendszer a Balaton mellé, mert csak úgy lehet jó horgászturizmust fenntartani, ha van alternatív horgászati lehetőség is. A Balatonon bármikor jöhet olyan időjárás, amikor lehetetlen horgászni. Aki viszont eljön ebben az időben is, az a horgásztavakon tud halat fogni.

• **Már megtanultam, hogy a Balatonon nem folyik kereskedelmi halászat, viszont egy új fogalmat beültetettél a köz tudatba: ez pedig, az ökológiai halgazdálkodás. Helyet kap-e ez a fogalom a most készülõ halászati törvényben?**

– Való igaz, mi ökológiai halgazdálkodással foglalkozunk. Remélem, ez a fogalom is megjelenik majd a törvényben, annál is inkább, mert ezt kértük a jogalkotóktól. Remélem, hogy a májusban megrendezendő HAKI-napok után többet

tudok erről mondani. A Balatonon olyan halgazdálkodás folyik, amelynek az elsődleges célja, hogy a horgászat megfelelő kiszolgálásban részesüljön. Ehhez viszont végig kell gondolni azokat a dolgokat is, hogy a horgász milyen halat fog és milyen halat hagy a vízben. Szakmai oldalról azt szoktuk mondani, hogy a horgászatnak álmóránytorzító hatása van, s ezt némileg elenyészlyözni lehet és kell is a halászzattal.

• **Mit gondolsz, ezzel a fogalommal elsimíthatjuk-e a halász-horgász ellentétet?**

– Szerintem nem, mert ezt az évtizedes ellentétet az irigység generálja. Olyan emberek szólalnak fel a halászat ellen, akik nem ismerik ezt az ágazatot, és sokan a horgászatot sem. És gyakran azok a horgászok is a halászok ellen vannak, akik sokkal több halat fognak ki és visznek haza, mint a halászok. Látható ez a balatoni fogások összesítéséről, hiszen elég sok horgász fog – bármily hihetetlennek tűnik – 5–6–7 mázsa halat. Egy kisszerszámos halász nem valószínű, hogy ezt a mennyiséget utoléri. De mondhatnám azt is, hogy olyan ellentétről van szó, amelynek nem ismertek a gyökerei, csak manapság divat szidni a halászatot. Jelenleg is olyan helyzet alakult ki a Balatonon, hogy a horgász nagy mennyiségben fogja a felúszó halat a csatornákon, a befolyókon, hihetetlen zsákmányokat regisztrálhatunk, hiszen 5–10 perc alatt fogják ki a napi engedélyezett mennyiséget. A halóraink 7–10 hallal is fogtak el horgászokat, eközben a halászhajóink állnak. Mi önként vállaltuk, hogy a süllő védelme érdekében az ívás idején, áprilisban nem húzzuk meg a vizet, sőt, az állított hálót nem használjuk. Jelenleg egyedül a befolyókból visszaúszó angolnára halásztunk, csak az angolnavarsáink vannak kinn a vízben, messze elkerülve a süllő ívóhelyét. Úgy gondolom, hogy a halász-horgász ellentétnek nincs különösebb alapja, s azt kellene látni, hogy a békés egymás mellett élés lenne a cél. Nagyon sok féle-fajta halat a horgász soha nem tud kifogni: csak a halászok tudják például szelektálni a busaállományt. Horoggal a keszegállományt sem lehet szelektálni arra a szintre, amelyre szükséges. A horgász nem tudja eredményesen visszaszorítani az ezüstkárászt. Hiszem azt, hogy a két tevékenységet össze lehet és kell hangolni, s erre jó példa a Balatonon zajló folyamat.

• **A halász gazdálkodik a hallal, a horgász a hobbijának él, s fog amit fog. Nem volna szabad egy gazdasági és egy hobbi-tevékenységet összezuvasztani, még**

akkor sem, ha 300 ezer ember hobbijáról van szó.

– A rendszerben nagy a keveredés. Mióta a horgászszervezetek is foglalkoznak halgazdálkodással (teszem hozzá, zömmel kellő szakértelem nélkül), s a halász szervezetek pedig horgásztatnak, azóta felborult a rend. Egyébként igen valószínű, hogy a kapcsolt iparágakkal ma már a horgászati ágazat a nagyobb üzlet.

A horgászoknál a „catch and release”, azaz a „fogd meg és engedd vissza” terjedése is mintha a gazdálkodási szemléletet erősítené, s ez pozitív jelenség. Bár nem minden víztípusnál lehet egyetérteni a visszaengedéssel, mert az ökológiai szempontból gondot is okozhat. A nagy halak visszaengedése, a kisebb, méretes halak elvitele torz korosztálypiramist hozhat létre. De valójában az a lényeg, hogy a két tevékenység nincs meg egymás nélkül. Egy-másra vagyunk utalva, s ezt kell a horgász-halász szervezeteknek megérteniük. Nem fújni kell egymásra, hanem tudatosan beülni a közös csónakba, és együtt evezni. Mi a Balatonnál ezen dolgozunk: nem mondom, hogy a mi munkánknak nincsenek ellenzői, de a többség látja, érti, hogy mit teszünk. Nálunk sokkal jobb a kapcsolat, a viszony az érintett horgász egyesületekkel, mint azt a MOHOSZ-ban gondolják. A MOHOSZ mind a mai napig ellenségként tekint ránk, de azt hiszem, hogy az egy

miáltunk végzett busahalászás ráfizetéses. Amikor ezt a kampányt kitaláltuk, azt hittem, hogy ha mindenki, aki a Balatonhoz látogat, megtesz annyit, hogy önkéntesen megvesz tőlünk egy kilogramm busát és megeszi, ezzel jelentősen csökkentené a veszteségünket és működne a dolog.

de végig kell gondolniuk a szakembereknek, hogy elértük-e a megfelelő állapotot, vagy még tovább kell tisztítani a vizet. A tiszta víz halászati-, hal-, de új fogalomként mondom, horgászatbiológiai szemmel azt jelenti, hogy ebben a vízben nincs elég táplálék, alga, plankton a halmak. S

A tóparton minden horgászhely elkelt

Díjak, kiosztás előtt...

csónakban evezést egyre többen értik, s ez az előrevetető út.

• Egy plakátotok azt hirdeti, hogy „Egye ki a Busát a Balatonból”. Szerintem ez nagyon jó szlogen, de ennyire nyomasztó a busa jelenléte a Balatonban, hogy ilyen szinten kell foglalkozni ezzel a kérdéssel?

– Nem most, hanem már évtizedekkel ezelőtt komolyabban kellett volna foglalkozni a busa-kérdéssel. Kezdjük a szlogenel: látni kell, hogy a busa ára igen alacsony, hiszen kilogrammonként 200 forintos árról beszélünk. Ez azt jelenti, hogy a

Sajnos mégsem működik, mert nagy az előítélet a busával szemben. Nos, ez ellen az előítélet ellen próbálunk tenni.

S hogy miért válik egyre nagyobbá a busa-probléma? Azért, mert a Balaton jellemző vízminőségéről enyhe túlzással azt mondhatjuk, hogy tengerszem minőségű. Ez egy kristálytiszta víz, őszi-téli időszakban 4–5 méteres átláthatósággal. Ennek nem volna szabad így lennie. A Balatonnak nem ilyen víztestnek kellene lennie, itt korábban zöldeskék, algában gazdag, dús víz volt, aminek a megtisztítását célul tűzték a tudósok. Ez a folyamat végbe ment,

ha nincs elég plankton, akkor a halmak ez a víz nem jó, mert nem tud fejlődni, növekedni. Magyarán, nincs elég kaja a Balatonban, így a halivadékok jelentős része egyszerűen éhen hal. Ezt látni kell, s azt is, hogy a Balaton haleltartó képessége csökkent. Hús-huszonöt évvel ezelőtt a Limnológiai Intézet szerint 16–18 ezer tonna hal volt a Balatonban, jelenleg 10–12 ezer tonnát mondanak. A Balaton most ennyi halat tud eltartani, és azt is látjuk, hogy nem mindegyik halfajnak jó ez a víz. Például a keszegféléken látszik ez leginkább, mivel a hal háta olyan éles, mint a penge, mert sovány. A busa a meglévő planktonmennyiségen jelent konkurenciát: az őshonos halfajok elől veszi el a táplálékot. A busaállományt 3–5 ezer tonnára becsülik, amit sokkal intenzívebb halászással kellene csökkenteni. S – ezt egy, a FeHoVa-n, a balatoni horgászokkal kitöltött kérdőív alapján mondom – a horgászok többsége is úgy látja a busa-probléma megoldását, hogy fokozni kell a halászati tevékenység intenzitását.

• Végezetül kanyarodjunk vissza a versenyhez. Hogyan értékeled az eseményt?

– Szerintem jó kis összejövetel volt, hiszen azokat hívtuk meg, akik a társasággal folyamatosan együtt dolgoznak média és más vonalon. A rendezvény zárt körű, ide nem lehet nevezni, ezért sokkal inkább nevezhetném bulinak. Ezért az eredmény sem elsődleges.

– H. Gy. –

Ráckeven a halórzés több, mint a hal őrzése

Évente készül kimutatás, amelyből kiolvasható, hogy a horgász egyesületek tagjai mennyi halat zsákmányoltak egy év alatt. Készült egy olyan táblázat is, amelyben a MOHOSZ szervezeti rendszerében regisztrált horgász-taglétszámot összesítik. A Ráckevei- (Soroksári-) Duna-ági Horgász Szövetség (RDHSZ) mindkét kimutatásban jó helyen áll. A statisztikák szerint évek óta a Ráckevei-Duna-ágban fogják a legtöbb halat, a taglétszámuk is a legmagasabb. Tóth István ügyvezető igazgató szerint a jó helyezések nemcsak annak köszönhetők, hogy a Duna-ágban és mellékvizeiben nagy a halfajgazdagság és van hal, ami a horogra akadjon, hanem annak is, hogy a szövetség halórzési tevékenysége példaértékű.

A statisztikával kapcsolatban az ügyvezető igazgató elmondta, hogy a tavalyi eredmények kis mértékben romlottak a 2011. évihez képest, mivel a taglétszám, és ezzel arányosan a zsákmányolt halfajok mennyisége is csökkent. A taglétszám mintegy hétszáz fővel kevesebb (tavaly 23 869 horgásztag volt a 29 egyesületben), ami az egyesületek bevételi oldalát is gyengíti. A kétezer hektár horgászvizet azonban még további tízezer turista horgász faggatja az év folyamán. Ők különféle napijegyeket váltanak, így elmondható, hogy több mint 33 ezer horgász elégítheti ki e vizen a szenvedélyét. Az országos szövetség statisztikája szerint – a leadott fogási naplók összesítése alapján – a Soroksári-Duna-ágban 167 737 kilogramm halat fogtak az elmúlt évben. Hangsúlyozni kell, hogy ez az a halmennyiség, amit a horgászok becsületesen beírtak a fogási naplóba, ám a szövetség vezetése is jól tudja, hogy ennél jóval többet fognak a horgászok. Nagyon sok horgász tudatosan, tévedésből vagy hanyagságból nem vezeti a fogási naplóját, és az a halmennyiség sincs benne, amit a rapsicok ellopnak. A statisztika azonban mégis sokatmondó, mert a többi horgászvizeken is hasonló a helyzet, s ugyanezekkel a statisztikai torzulásokkal kell számolni. Ugyanakkor az is megállapítható, hogy a Duna-ágban van elegendő hal.

Tóth István a statisztikai adatok kapcsán azt hangsúlyozta, hogy ahhoz, hogy a helyzet ne változzon kedvezőtlenül a szövetség kezelésében lévő horgászvizeken, ahhoz egy nagyon jól működő halóri tevékenységet kellett az elmúlt évtizedben felépíteni a Duna-ágon. A halórzési tevékenység minősége kihat a halállomány állapotára is. A szakmai munkával, a keltezéssel, az ivadékneveléssel, a tógazdasági halgazdálkodással, és azon keresztül a természetesvízi haltelepítéssel gondozzák

a kétezer hektárnyi természetes vizet, amit az érvényben lévő szövetségi horgászrendel kívánnak jó kondícióban tartani. A halórzéssel a horgászrend betartását igyekeznek megvalósítani, mégpedig jó hatásokkal, mivel halór éjjel-nappal van a

Az országos rekordfogásokból a legtöbb nagy méretű halat az RSD-ben fogták a horgászok. Rekordméretű pontyok, amurok, harcsák, compók élnek a Duna-ágban.

Egyébként a rekordfogásokból tavaly egy híján 80 darabot jelentettek be a horgászok, amiből többféle következtetés is levonható.

Mielőtt azonban ezekre kitérünk, az igazgató sorolja, hogy miből állt össze a 79 rekordfogás. Eszerint 36 rekordméretű pontyot (a legnagyobb 24,78 kilogramm volt), 29 amurt (27,4 kilogrammos vezette a listát), 4 harcsát, 1 süllőt (7,95 kilogramm), egy rekord balint (5,5 kilogramm), 8 compót (több másfél kilogrammos példányt fogtak ki annak köszönhetően, hogy évek óta védik a compóállományukat) jegyezték fel. Öröm, hogy a szövetség hölgy horgásza is kivették a részüket a

Tóth István: Az elkobzott botokat külön raktárban tároljuk és rendszerezük

vizeken. Ösztönzik a kapitális méretű halak visszaengedését. Ha valaki jelentősen nagy halat fog, és azt hitelt érdemlően engedi vissza, a szövetség a következő évben ajándék éves területi horgászjeggyel honorálja a horgásznak. A hitelt érdemlő visszaengedés azt jelenti, hogy mind az adminisztratív, mind a dokumentációs feladatokat – tanúk és halór jelenlétében – pontosan elvégzi. A rekordfogásokról készült dokumentumokat a szövetség a Magyar Horgász szaklaphoz továbbítja, ahol meg is jelennek a fényképes beszámolók.

rekordfogásokból: országosan kilenc hölgyhorgászt jegyezték tavaly rekordfogással, közülük négyen tartoznak a ráckevei szövetség valamelyik egyesületéhez.

A halórzés mindig is kellő figyelmet kapott a szövetségnél, hiszen évente 160–180 ezer kilogramm halat (Ráckevei Pikkelyes Pontyot) telepítenek a kezelésükben lévő természetes vizekbe. Ezen felül csukából, süllőből, balinból, harcsából, táplálkozó lárvából, illetve előnevelt állományból még további 30 millió darab ivadék kerül kihelyezésre. A halóri tevékenység nem

merül ki a horgászok, fogások, engedélyek ellenőrzésében, a szabálysértők leleplezésében, hanem a rekordfogások igazolását, a környezet és természet védelmét is a halőrök végzik, hangsúlyozta az igazgató.

A halőrök felszereléseit, eszközeit folyamatosan fejlesztik, így elmondható, hogy a halőrök technikai felszerelése jelenleg megoldott, az elhasznált eszközöket folyamatosan pótolják. Tavaly vásároltak például terepjárásra alkalmas motorreklpárt, speciális, mellékvizeken is alkalmas gumicsónakot, éjjellátó készüléket, digitális fényképezőgépeket és kamerákat, digitális mérlegeket, és a szabályzatban szereplő behordások ellenőrzésére zsinórhosszmérő szerkezeteket is. A halóri felszerelésben pontymatracok, sebfertőtlenítők is vannak. A halőrök rendszeres képzését is megszervezték. Szükség van a családok leleplezésére, ilyenek pl. a kereskedelemben kapható golyóstollféleségek. Az ilyen tollak másik végén olyan radír van, amellyel kitorölhetik a golyóstollas bejegyzést.

Egy másik golyóstollat UV-lámpával gyártottak, és ha azzal megvilágítják a beírást, a beírás eltűnik. A harmadik eszköz szintén golyóstoll: ha a papírt alulról melegítik, akkor eltűnik a fogási naplóba beírt szöveg. Az igazgató szerint más horgász-szervezeteknek is érdemes ezekre az eszközökre odafigyelniük, mert néhány horgász találékonyága nem ismer határokat.

Érdekltségként jegyzi meg Tóth István azt is, hogy a szövetség 120 kilogrammban maximálta a fogható nemes hal mennyiségét. A horgászokat arra kötelezték, hogy amint ezt a mennyiséget megfogták, és

A halóri ellenőrzések alapján tavaly több száz esetben tett halvédelmi szabálysértési feljelentést a szövetség. Ez a hatóságoknak és horgász egyesületeknek egyaránt megterhelő munkát okoz. A jó hír az, hogy az utóbbi időkben kiszabott bírságok mértéke úgy a halászati felügyeletek, mint a bíróságok részéről jelentősen emelkedett, ami visszatartó erőnek bizonyul. A készülő új halászati törvénytervezetben tovább szigorítják a büntetési tételeket, s ez remélhetően a rapsicokat is féken tartja. A rendőrkapitányságokkal és a Dunai Vízügyi Rendőrkapitánysággal több éves együttműködést kötöttek, velük tavaly 5 alkalommal került sor együttes összevont ellenőrzésre. Más természetvédelmi halgazdálkodók halóri állományával, vezetőivel is tartják a kapcsolatot. A Körös-menti Horgász Szövetség halőrei évek óta jönnek tapasztalattalcsere-re a soroksári Duna-ágba, míg a ráckevei halőrök meghívás alapján mennek el a Körösökhöz. Készek rá, hogy a Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt.-vel is létrejöjjön ez a fajta együttműködés.

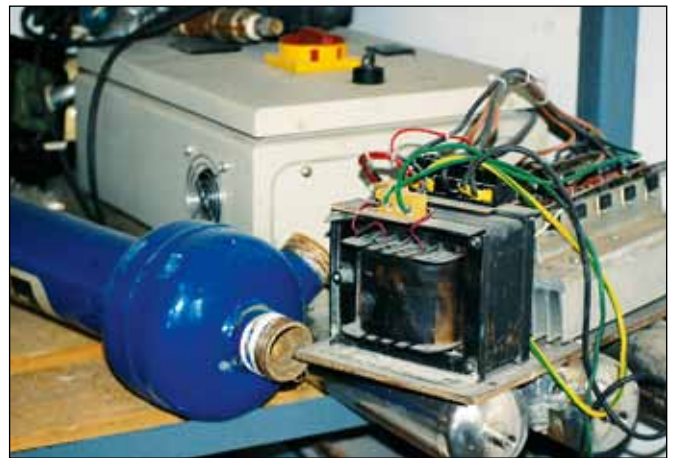
Ezeket a botokat a Máltai Szeretetszolgálatnál hasznosítják

még nem telt el az éves szezon, akkor új területi jegyet váltásnak ki. Ezt az új szabályt már betartják a horgászok. Egy fogási naplót mutat az igazgató: Kiss Sándor horgásztársuk másfél hónap alatt fogta meg az idei 120 kilogrammnyi kvótáját (március 1-től április 18-ig). Kiss Sándor természetesen leadta a fogási naplóját és kiváltotta az új területi engedélyét. Van tehát hal a Duna-ágban, csak ismerni kell a vizet. S hogy a hivatali munkát is igazoljuk: a beszállított fogási napló bejegyzései szerint Kiss Sándort a másfél hónap alatt 12-szer ellenőrizték a halőrök.

A 14 fő hivatásos halór mellett több mint száz önkéntes, hatóságnál vizsgázott társadalmi halórból álló hálózatot is létrehozottak. Egy törvénymódosítás (a 2012. évi CXX. rendszeti törvényről van szó) újraszabályozta azon személyek körét, akik – többek között – a halórzést is végezhetik. A munkáltatónak is akad feladata, mert a halórök a továbbiakban az igazolványukat, jelvényüket nem a halászati hatóságtól, hanem a Belügyminisztériumtól kapják, mivel rendszeti feladatokat ellátó személyként lépnek fel. Az új igazolvány, jelvény megszerzése természetesen pénzbe kerül. Ötnapos elméleti és gyakorlati képzésen is részt kell venniük a halórknek.

Egy-egy halór kiképzése és ennek járulékos költségei csaknem 21 ezer forintba kerülnek. A 106 teljes jogú, vizsgázott társadalmi halórra is (ők nem kérnek pénzt a munkájukért) szintén vonatkozik az új törvényi eljárás. Nem nehéz kiszámolni, hogy ez a szövetségnek több mint 2 millió forint kiadást jelentene, de ezt az összeget a jövőben az önkénteseknek kell megfizetniük.

A halórök – miként már jeleztük – nem csak azt a munkát végzik el, ami a halórzéssel kapcsolatos, hanem szinte mindenfelé foglalkoznak, ami a vízterületen történik. Így például környezetszennyezésről, vízszennyezésről és illegális partfeltöltésről (melyekből egyre több van) a halórök jelentése alapján értesülnek, és kezdeményezik az illetékes hatóságnál az eljárást. Következtesen érvényesítik a horgászrend betartását, melyet jól példáz az is, hogy az elkobzott, megtalált, elhagyott horgászfelszereléseknek már külön raktárt kellett biztosítani. A készségeket azonban nem tudják évekig őrizni, így a gazdaságtalan horgászbölgötök játékonysági céllal elsősorban gyermekintézményeknek, valamint a Máltai Szeretetszolgálatnak ajánlják. Évente több száz botról van szó. Fontos tény, hogy az utóbbi néhány év

Egy elektromos berendezés, amivel a rapsic rabolta a vizet

szisztematikus ellenőrzéseinek eredményeképpen radikálisan csökkent a hálózők, varsázók, fenékhorgozók száma is.

A ráckevei halóri tevékenység jó színvonalát jelzi az is, hogy a Pest Megyei Körmányhivatal Földművelésügyi Igazgatósága levélben ismerte el a szövetség halóreinek szakszerű tevékenységét, amellyel a hivatal munkáját is nagyban segítik. A szövetség a horgászok pénzéből, a megváltott horgászenedélyek árából gazdálkodik. Az éves költségvetésükben igen nagy tétel tesz ki a halórzési tevékenységre fordított összeg, hiszen tavaly 55 millió forintnál is többet költöttek a halórzésre. Ha azonban ezt a tevékenységet nem folytatnák, akkor két-három év alatt nagyon megcsappanna a Duna-ág halállománya, jelentette ki az igazgató.

H. Gy.

miért MI?

Az Országos Takarékszövetkezeti Szövetség tagszervezetei

Abaúj Takarékszövetkezet
Agrár BÉlapátfalva Takarékszövetkezet
Alba Takarékszövetkezet
Apátfalvi Takarékszövetkezet
Bácska Takarékszövetkezet
Bak és Vidéke Takarékszövetkezet
Bakonyvidéke Takarékszövetkezet
Balaton - Felvidéki Takarékszövetkezet
Balatonföldvár és Vidéke Takarékszövetkezet
Balmazújváros és Vidéke Takarékszövetkezet
Bátaszék és Vidéke Takarékszövetkezet
Boldva és Vidéke Takarékszövetkezet
Bóly és Vidéke Takarékszövetkezet
Borotai Takarékszövetkezet
Borsod Takarékszövetkezet
Bükkalja Takarékszövetkezet
Cserhátvidéke Körzeti Takarékszövetkezet
Dél-Zalai Egyesült Takarékszövetkezet
Drégelypalánk és Vidéke Takarékszövetkezet
Duna Takarékszövetkezet
Dunaföldvár és Vidéke Takarékszövetkezet
Dunapataj és Vidéke Takarékszövetkezet
Eger és Környéke Takarékszövetkezet
Endrőd és Vidéke Takarékszövetkezet
Ercsi és Vidéke Körzeti Takarékszövetkezet
Érd és Vidéke Takarékszövetkezet
Érsekudvari és Vidéke Takarékszövetkezet
Fegyvernek és Vidéke Körzeti Takarékszövetkezet
Felsőzsolca és Vidéke Takarékszövetkezet
Fókusz Takarékszövetkezet
Fontana Credit Takarékszövetkezet
Forrás Takarékszövetkezet
Főnix Takarékszövetkezet
Gádoros és Vidéke Takarékszövetkezet
Gyöngyös-Mátra Takarékszövetkezet

Gyulai Takarékszövetkezet
Hajdú Takarékszövetkezet
Hajós és Vidéke Takarékszövetkezet
Hártai Takarékszövetkezet
Hatvan és Vidéke Takarékszövetkezet
Hévíz és Vidéke Takarékszövetkezet
Hodász-Porcsalma Takarékszövetkezet
Hungária Takarékszövetkezet
Jász - Takarékszövetkezet
Jászórokszállás és Vidéke K. Takarékszövetkezet
Kápolnásnyék és Vidéke Takarékszövetkezet
Kaposmenti Takarékszövetkezet
Kéthely és Vidéke Takarékszövetkezet
Kevermes és Vidéke Takarékszövetkezet
Kinizsi Bank Zrt
Kis - Rába menti Takarékszövetkezet
KISKUN Takarékszövetkezet
Kiszombor és Vidéke Takarékszövetkezet
Kondorosi Takarékszövetkezet
Környe - Bokod Takarékszövetkezet
Kunszentmárton és Vidéke Takarékszövetkezet
Lakiteleki Takarékszövetkezet
Lébény-Kunsziget Takarékszövetkezet
Lövő és Vidéke Takarékszövetkezet
Mohácsi Takarékszövetkezet
Nagyecsed és Vidéke Takarékszövetkezet
Nagyréde és Vidéke Takarékszövetkezet
Nemesnádudvar és Vidéke Takarékszövetkezet
Nyírbéteki Körzeti Takarékszövetkezet
Nyúl és Vidéke Takarékszövetkezet
Országos és Vidéke Takarékszövetkezet
Pannoni Takarékszövetkezet
Pannonhalma és Vidéke Takarékszövetkezet
Partiscum XI Takarékszövetkezet
PÁTRIA Takarékszövetkezet

Pillér Takarékszövetkezet
Polgári Takarékszövetkezet
Rábaközi Takarékszövetkezet
Rajka és Vidéke Takarékszövetkezet
Rakamaz és Vidéke Körzeti Takarékszövetkezet
Répcelak és Vidéke Takarékszövetkezet
Rétköz Takarékszövetkezet
Ritce és Vidéke Takarékszövetkezet
Rónasági Takarékszövetkezet
Rum és Vidéke Takarékszövetkezet
Sajóvölgye Takarékszövetkezet
Sárbogárd és Vidéke Takarékszövetkezet
Savaria Takarékszövetkezet
Solt és Vidéke Takarékszövetkezet
Somogy Takarékszövetkezet
Szabadszállás és Vidéke Takarékszövetkezet
Szabolcs Takarékszövetkezet
Szatmár-Beregi Takarékszövetkezet
Szécsény és Környéke Takarékszövetkezet
Szendrő és Vidéke Takarékszövetkezet
Szentgál és Vidéke Takarékszövetkezet
Szentlőrinc-Ormánság Takarékszövetkezet
Szerencs és Környéke Takarékszövetkezet
Szigetvári Takarékszövetkezet
Téti Takarékszövetkezet
Tiszafüred és Vidéke Takarékszövetkezet
Tiszavasvári Takarékszövetkezet
Tompai és Vidéke Takarékszövetkezet
Újszász és Vidéke Körzeti Takarékszövetkezet
Városgyőr és Vidéke Takarékszövetkezet
Veresegyház és Vidéke Takarékszövetkezet
Zalavölgye Takarékszövetkezet
Zemplén Takarékszövetkezet
Zirci Takarékszövetkezet
Zomba és Vidéke Takarékszövetkezet

További információ: www.magartakarek.hu

mert

MAGYAR TAKARÉK

A hazai bank